

Foto: Sára Kleinová, VI.A

POD NAŠOU LAVICOU

1. číslo – školský rok 2019/2020

Nová redakčná rada:

Foto: Mgr. Ciprusová

Foto: Sára Kleinová, VI.A

V dnešnom čísle nájdete:

- *rozhovory s novými žiakmi*
- *zaujímavé príbehy*
- *odporúčania, rady, typy*

Na úvod...

Priznávam, prvé číslo tohoročného časopisu sa rodilo dlho.

Nie preto, že by nebolo o čom písať. Vyše 30 strán pútavého čítania vás o tom isto ubezpečí.

Narazili sme na technický problém. Množstvo voľnočasových aktivít našich žiakov prakticky znemožňuje, aby sa všetci členovia redakčnej rady stretli v rovnakom čase na rovnakom mieste. Krúžok Školský časopis má síce vymedzený čas vo štvrtok medzi 14:00-15:30, ale mnohým našim redaktorom, ilustrátorom a spisovateľom vyhovuje tento termín len čiastočne alebo vôbec. Navyše, niektorí žiaci si prácu na časopise medzičasom rozmysleli, iní sa pridali dodatočne.

A tak sme zvolili modernejší spôsob. Žiaci tvorili vo svojom voľnom čase prevažne doma a príspevky zasielali na mail.

Chcem sa im všetkým poďakovať. Len vďaka ich snahe a záujmu vychádza toto číslo. Jeho obsah je bohatší o nové rubriky.

Novinkou sú ilustrácie a obrázky, ktorých autormi sú výlučne členovia redakčnej rady. Už žiadne „internetové“...(takmer☺).

Vyskúšame aj ďalšiu novinku. V tomto školskom roku vyjdú len dve, ale rozsiahlejšie čísla časopisu Pod našou lavicou. K prvému polroku a ku koncu roka.

Foto: Sára Kleinová, VI.A

Pozývam všetkých, ktorí majú záujem prispieť svojou troškou, aby svoj príspevok zaslali na známy mail:

casopismargecany@gmail.com

Prajem príjemné čítanie.

Mgr. Katarína Ciprusová

Obsah (novinka)

Bude vás zaujímať.....4

Aktuality (staronovinka).....6

Anketa: Prečo sa v našej škole cítim fajn.....7

Rozhovory s...8

Naši učitelia, ako ich nepoznáte.....12

Z vlastnej dielne.....14

Na voľné chvíle.....26

Pre filmových a knižných fanatikov.....30

Mňamky.....31

Autá, motorky a technológie (novinka).....33

Foto: Alexandra Šmidová, VIII.A

Bude vás zaujímať:

Čo o sebe prezradili členovia tohoročnej redakčnej rady:

Viki, VI.A: Prihlásila som sa na tento krúžok, lebo som chcela ilustrovať. Páčili sa mi ilustrácie ostatných, tak som sa pripojila. A páči sa mi tu.

Karolína, VI.A: Prihlásila som sa, lebo ma baví presedieť aj mesiac nad textom, ktorý si viem sama vymyslieť a napísať. Baví ma čítať knihy, dozvedieť sa niečo nové a potom to napísať formou príbehu. Dokážem sa s textom vyhrať. Aj keď nato nevyzerám, chcela by som byť spisovateľkou.

Foto: Alexandra Šmidová, VIII.A

Martin, VI.A: Prečo chodím na krúžok Školský časopis?

1. Preto, lebo ma baví písať príbehy a iné príspevky do tohto časopisu.
2. Pre to, lebo ja sám veľmi rád čítam časopisy a knihy, teda príbehy.
3. Preto, lebo tak môžem dať niekomu radu na nejakú knihu, seriál alebo film.
4. Prispieval som aj minulý školský rok a veľmi sa mi to páčilo.

Alex, VIII.A: Prihlásila som sa, pretože ma baví písať rôzne príbehy. Príbehy, ktoré napíšem, si väčšinou aj sama ilustrujem. Preto prispievam hlavne do rubriky Z našej dielne, ale aj do rubrik Pre filmových fanatikov a Pre knižných fanatikov. Spolu s mojimi

kamarátkami do časopisu aj fotíme.

Miška, VIII.A: V časopise som už tretí rok. Prihlásila som sa, lebo ma baví písať príbehy či poviedky. V časopise je veľa rubrik. Vybrala som si rubriku Z našej dielne, ale niekedy prispievam aj Na voľné chvíle. Chcela by som tiež obnoviť rubriku Aktuality. Takže, milí čitatelia, máte sa na čo tešiť!

Zuzana, VIII.A: Na krúžok Školský časopis chodím už tretí rok. Píšem do rubriky Mňamky. Veľmi ma to baví. Chodím tam rada aj kvôli kolektívu, s ktorým sa nikdy nenuďím.

Klára, VIII.A: Chodia tam aj moje kamarátky. Chodíme tam spolu už tri roky. V minulom roku sme sa so zvláštnym číslom časopisu zúčastnili aj časopiseckej súťaže a boli sme ocenené. Chcem v tvorbe časopisu pokračovať.

Braňo, V.A: Rozhodol som sa písať do časopisu, lebo ma to zaujalo. Myslel som si, že to bude super a je.

Marek, V.A: Do školského časopisu som sa prihlásil, nakoľko mám rád autá a technológie. Rád čítam a aj píšem texty o autách.

Sofia, V.A: Prispievať do časopisu ma baví. Napĺňa ma to a vidím v tom zábavu. A poteší ma, keď sa niekomu páči môj text.

Sára, VI.A: Ja som sa rozhodla fotiť do časopisu, lebo ma to baví. Fotiť bol môj sen a teraz sa mi splnil. Rada natáčam aj videjka s mojou kamerou.

Foto: Alexandra Šmidová, VIII.A

Aktuality (staronovinka)

Táto rubrika zažíva svoju recesiú. V prvých číslach časopisu, keď ju tvorila Sofia Fogarášová, bol jej obsah zameraný na aktuálne veľké sviatky (Vianoce, Veľká noc a pod.). Michaela Fabišíková zozbierala tiež aktuálne informácie, tentoraz zo života školy (v skratke).

Čo sa za posledný polrok stalo na našej škole???

- ✚ V novom školskom roku sme sa vrátili do školy, kde na nás čakala vynovená telocvičňa.
- ✚ Vrátila sa k nám naša milovaná pani učiteľka Mgr. Hvizdošová.
- ✚ Žiaci piatej triedy sa úspešne zúčastnili testovania T5, ktorý napísali nad celoslovenský priemer (Blahoželáme!).
- ✚ Postupne sa rekonštruujú naše triedy – vynovená je už IX.A a VIII.A.
- ✚ Naši siedmci sa úspešne zúčastnili na lyžiarskom výcviku, na ktorý sa veľmi tešili (kto by sa netešil☺).
- ✚ Pred Vianocami sme absolvovali obľúbenú Vianočnú akadémiu a predávali (i) vlastné výrobky na Vianočnej burze.
- ✚ A ani úspechy v súťažiach nás neminuli, napríklad: Literárna Senica (ja - ☺), Olympiáda v slovenskom jazyku, Technická olympiáda, Ibobor, Olympiáda v nemeckom jazyku, súťaže v streľbe, florballe a mnoho ďalších...

Foto: Alexandra Šmidová, VIII.A

Anketa: Prečo sa v našej škole cítim fajn?

Žiaci v ŠKD III

Filip: ...lebo tu mám kamarátov a spolužiakov.

Jaro: ...lebo je tu sranda, viem sa dobre porozprávať. Mám to tu rád.
A mám tu aj rodinu, sesternicu z druhého kolena.

Sárka: ...lebo sa cez prestávku môžem hrať s kamarátmi.

Ivanka: ...lebo sa dobre učím.

Laura: ...Páči sa mi, že pani učiteľky nie sú veľmi prísne. Na vlastivede a prírodovede sa učíme samé zaujímavé veci.

Alex: ...lebo tu chodí Lenka a ja som do nej.

Augi: ...lebo sú tu dobrí učitelia, vedia dobre naučiť.

Lenka: ...lebo tu mám veľa veľmi dobrých kamarátov a kamarátok.
Aj pani učiteľky sú veľmi milé.

Sebo: ...neviem prečo.

Dávid: ...lebo sa nám pani učiteľky snažia všetko vysvetliť, aby sme lepšie chápali.

Dominika: ...lebo sa naučím každý deň niečo nové.

Adam: ...lebo chodím na krúžok, kde sa môžem hrať na počítači.

Maxim: ...neviem prečo.

Foto: Mgr. Ciprusová

Rozhovory s...

...prišli k nám v novom školskom roku do rôznych ročníkov. Ako sa novým žiakom u nás páči zisťovala Michaela Fabišíková. (Nie všetci noví žiaci súhlasili s rozhovorom, nie všetci súhlasili s fotením).

Johana Ivančáková, VII.A

1. Do ktorej školy si chodila predtým?

Bola to škola v Sedliciach.

2. Zažila si v bývalej škole nejakú vtipnú príhodu?

Áno. Môj spolužiak začal písať do zošita nadpis krikľavo zeleným perom. Úplne sa zabudol a celé dve strany písal tým perom. Keď som sa pozrela do jeho zošita, dostala som ten najväčší záchvat smiechu a smiala som sa na celú triedu... Skončila som v kabinete 😊

3. Ako sa ti darí na našej škole?

Zatiaľ celkom dobre.

4. Našla si si už nových kamarátov/kamarátky? Čo sa ti na nich páči?

Klára Čarnooká - dokáže pochopiť môj zmysel pre humor a pochopí všetky moje problémy.

Miška Mitříková - dá sa na ňu spoľahnúť.

Laura Kalická - robíme spolu hlúposti.

Sofia Fogarášová - vieme sa spolu rozprávať veľmi dlho.

5. Zažila si už na našej škole niečo zaujímavé?

Zatiaľ ešte nie.

6. Ktorý predmet ťa baví najviac a prečo?

Nemčina, zatiaľ mi ide. Výtvarná, milujem kreslenie. Telesná, rada športujem.

7. Chodíš na nejaké záujmové krúžky?

Chodím na dramatický krúžok do Prešova.

8. Chcela by si sa vrátiť na bývalú školu?

Nikdy!

Viktória Vaščáková, IV.A

1. Do ktorej školy si chodila predtým?

Chodila som do Kluknavy.

2. Zažila si v bývalej škole nejakú vtipnú príhodu?

Áno. Na telesnej výchove ma moja bývalá spolužiačka štekľila.

3. Ako sa ti darí na našej škole?

Veľmi dobre.

4. Našla si si už nových kamarátov/kamarátky? Čo sa ti na nich páči?

Áno, našla. Sú veľmi milí a vtipní. Sú to Laura Šmidová, Viktória Kolesárová, Dorotka Piataková, Nella Kandrová a Ivan Vargoško.

5. Zažila si už na našej škole niečo zaujímavé?

Zatiaľ nič.

6. Ktorý predmet ťa baví najviac a prečo?

Matematika, pretože ma veľmi baví...

7. Chodíš na nejaké záujmové krúžky?

Chodím na hravú matematiku.

8. Chcela by si sa vrátiť na bývalú školu?

Nie, lebo túto školu mám radšej 😊.

Foto: Alexandra Šmidová, VIII.A

Patrícia Bekešová, V.A

1. Do ktorej školy si chodila predtým?

Bola to ZŠ v Kluknave.

2. Zažila si v bývalej škole nejakú vtipnú príhodu?

Áno, rozprávali sme si veľmi vtipné vtipy.

3. Ako sa ti darí na našej škole?

Dobre. Zatiaľ.

4. Našla si si už nových kamarátov/kamarátky? Čo sa ti na nich páči?

Áno. Sú kamarátske a veľmi milé.

5. Zažila si už na našej škole niečo zaujímavé?

Foto: Alexandra Šmidová, VIII.A

Áno. Nové učivo.

6. Ktorý predmet ťa baví najviac a prečo?

Výtvarná výchova - pretože mám veľmi dobrú pani učiteľku.

7. Chodíš na nejaké záujmové krúžky?

Žiaľ, nie.

8. Chcela by si sa vrátiť na bývalú školu?

Nie.

Patrik Bekeš, V.A

1. Do ktorej školy si chodil predtým?

ZŠ Kluknava.

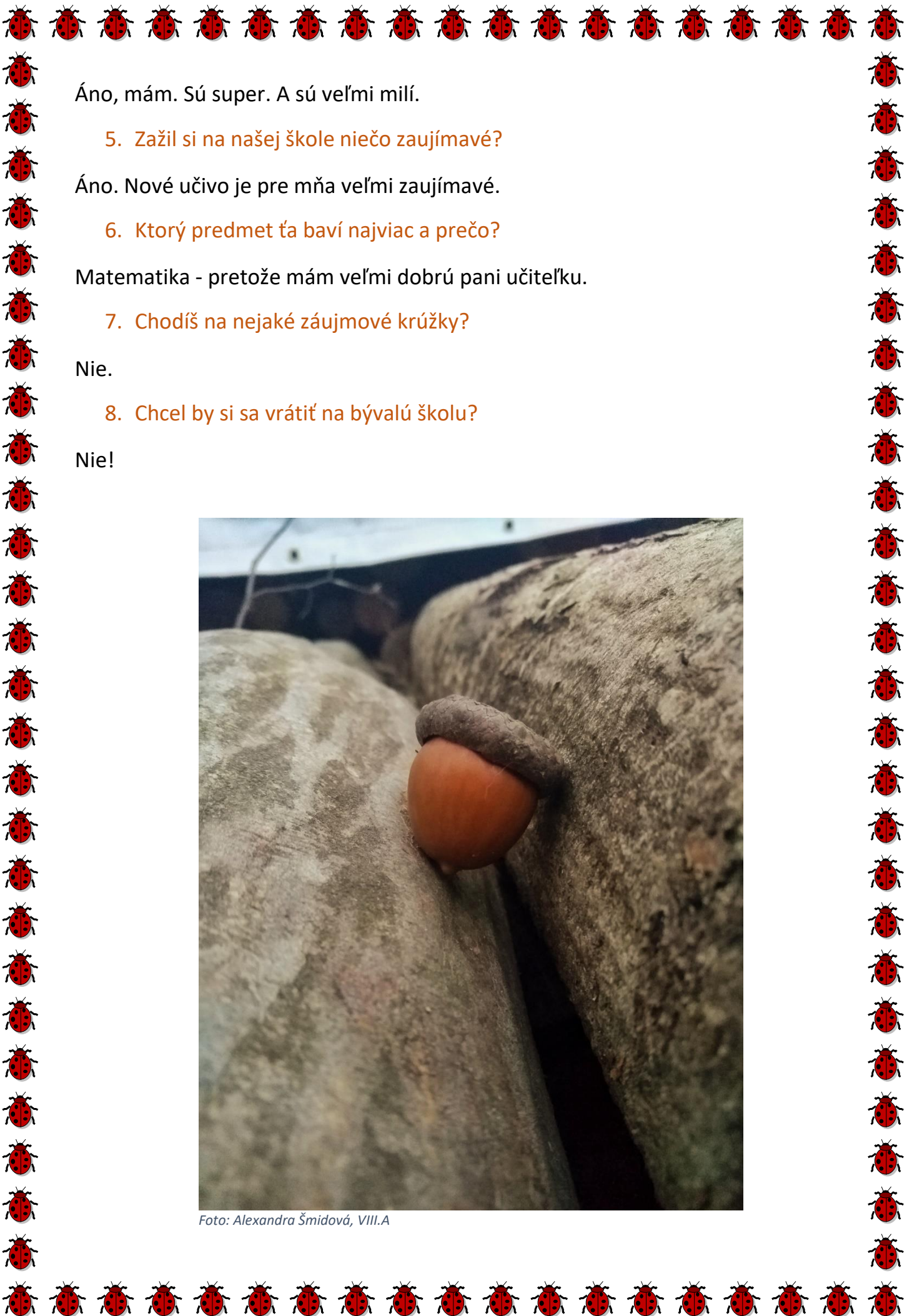
2. Zažil si v bývalej škole nejakú vtipnú príhodu?

Jasné, rozprávali sme si smiešne príhody.

3. Ako sa ti darí na našej škole?

Zatiaľ dobre.

4. Našiel si si už nových kamarátov/kamarátky? Čo sa ti na nich páči?

Áno, mám. Sú super. A sú veľmi milí.

5. Zažil si na našej škole niečo zaujímavé?

Áno. Nové učivo je pre mňa veľmi zaujímavé.

6. Ktorý predmet ťa baví najviac a prečo?

Matematika - pretože mám veľmi dobrú pani učiteľku.

7. Chodíš na nejaké záujmové krúžky?

Nie.

8. Chcel by si sa vrátiť na bývalú školu?

Nie!

Foto: Alexandra Šmidová, VIII.A

Naši učitelia, ako ich nepoznáte

Dnes stoja za katedrou a snažia sa do našich hláv dostať čo najviac vedomostí. Boli však časy, kedy aj naši učitelia boli žiakmi, aj oni prežívali stresy pred písomkou, robili si domáce úlohy a odpovedali pred tabuľou. Prezradíme vám o nich, čo ste zrejme netušili.

Mgr. Zuzana Hvizdošová

Aké bolo Vaše detstvo?

Mala som veľmi pekné, šťastné detstvo. Väčšinu času som trávila vonku na záhrade, v lese. Často sme chodili s rodičmi na turistiku. Každú nedeľu sme poobede chodili na vykryvač v Gelnici a opekali sme.

Chodili ste rada do školy?

Školu som mala a aj mám rada. Základná bola pre mňa trochu zložitejšia, keďže obaja moji rodičia učili na mojej škole. Najlepšie spomienky mám na strednú školu (Gymnázium Gelnica).

Ktorý bol Váš najobľúbenejší predmet a prečo?

Biológia a telesná výchova. Môj otec je prírodopisár, takže som k vzťahu k prírode bola vedená od mala.

Čistili sme studničky, chodili na túry, starali sa o lesné zvieratá. Páči sa mi v prírode jej dokonalosť a prepojenosť všetkého navzájom. A keďže som sa veľmi rada hýbala a športovala, telesná ma veľmi bavila.

Akí boli Vaši učitelia a ktorého ste mali najradšej?

Mala som dobrých a spravodlivých učiteľov. Veľmi dobré spomienky mám na nemčinárku zo základnej a učiteľku biológie na strednej.

Foto: z archívu Mgr. Hvizdošovej

Aké známky dominovali vo Vašej žiackej knižke?

Foto: z archívu Mgr.Hvizdošovej

Bola som dobrá žiačka. Väčšina mojich známok na ZŠ bola výborná, aj keď prvú päťku mi dal z prírodopisu môj otec☺. Stále tvrdím, že to bolo nespravodlivé.

Aké sú Vaše záľuby?

Milujem prírodu, takže turistika, prechádzky von, rada čítam, jazdím na bicykli a momentálne sa venujem lukostreľbe☺.

V akej činnosti ste vynikali ako malá a v akej vynikáte teraz?

Keď som bola malá, rada som kreslila. Počas základnej a strednej školy som chodila aj na výtvarný odbor do umeleckej školy. Je ťažké povedať, v čom vynikám teraz. Myslím, že je to varenie a v rámci hier s mojou mladšou, ale i staršou dcérou, je to skladanie puzzle – dokážem byť veľmi trpezlivá.

Chceli ste byť učiteľkou už od mala alebo ste mali nejaký iný sen?

Učiteľka bolo moje prvé povolanie už v škôlke, potom to bola z nejakej neznámej príčiny baletka, ale od druhej triedy na základnej škole som chcela byť už len učiteľka.

Na akých školách ste učili predtým?

Chvíľu som učila na jazykovej škole v Gelnici, ale už v tom čase som začala učiť aj tu v Margecanoch.

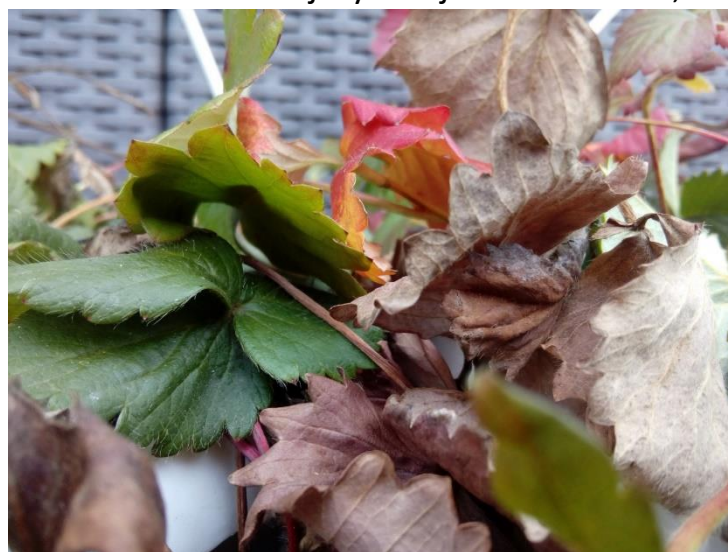

Foto: Sára Kleinová, VI.A

Ste rada, že ste sa rozhodli práve pre toto povolanie? Ak áno, prečo?

Prácu učiteľa, hoci je niekedy naozaj náročná, by som nemenila za žiadnu inú. Mám rada deti a aj prácu s nimi, obohacuje ma a robím ju naozaj s radosťou.

Ďakujeme za rozhovor.

Z vlastnej dielne...

Dnešné príbehy si pre vás pripravili:

Výber z cyklu Zariekanie slovami (žiaci IV.A) zostavila a upravila Mgr. Cipursová:

Dorotea Pjataková: Zariekanie kamarátstvom

Miroslav Malák: Zariekanie spachtoštvom

Tomáš Cabuk: Zariekanie strachom

Cyprián Papcun: Zariekanie hrou

Dorotea Pjataková: Príučka

Alexandra Šmidová: Záhada na chate, ilustrovala: **Viktória Kalinayová**

Sofia Labaničová: Vietor, ilustrovala **Viktória Kalinayová**

Petra Gregová: Vietor

Sofia Raganová: Ako pochopiť význam Vianoc

Karolína Čarnoká: Nové priateľstvo

Zariekanie slovami

Dorotea Pjataková, IV.A:

Zariekanie kamarátstvom

Ó, rozkamarátujte sa, kamoši!

Ó, zakamarátujte sa, kamošky!

Vy, čo sa kamarátite s kamošmi!

Ó, vykamarátujte sa, kamiši...

Kamarátstvo, kamošstvo, kamkačstvo,

Miroslav Malák, IV.A:

Zariekanie spachtoštvom

Ó, rozospite sa, spáči!

Spachtoš na vás čaká.

Spite si, spáčusi.

Spite, nech spachtošuje celý svet!

Spachtoškovskí spachtoši,

Kamošstvo, kamočstvo!

ved' ste unavení!

Ó, skamarátite sa, kamkači!

Spachtošovia, rozspachtošujte sa!

Ó, skamošte sa, kamkoši!

Spachtoši, spachtite!

Ó, prekamarátte sa, kamkošky!

Spachtuľkovia spachtľavo vospichujú.

Tomáš Cabúk, IV.A:

Cyprián Papcun, IV.A:

Zariekanie strachom

Zariekanie hrou

Ó, rozostrášte sa, straškovia!

Ó, zahrajte sa hráči!

Ó, zastrašte sa, stražovia!

Ó, hrajte sa, hráčikovia!

Vy, čo strašivo strašíte

Vy, čo sa hravo hráte

a strachavične vystrašujete,

a hračkársky hrajete!

zastrachujte sa strachovo!

Vyhrajte sa hráči,

Nadstrachové rozstrašiská,

hračkári, hraví hraváci,

strach strachových strachotárov.

zahraví hravošovia.

Strachanstvo, strašstvo, nastraš,

Nahraj, ohraj, hraj,

ostraš, strašnik, straško,

hrajte hrajaci!

strašiaci strašani.

Hračiakoví hrajkovia.

Dorotea Pjataková: Príučka

V tejto dobe, na tejto Zemi, len kúsok od našej najväčšej rieky Dunaj, bolo malé jazierko. V tom jazierku býval veľký kamarát vody – Vodníček. Žil si spokojne a bol šťastný.

Lenže jedného krásneho dňa mu niečo úplne zničilo náladu. Kačky mu prišli povedať, že tam, kde žili doteraz, sa už žiť nedá. Vodníčka to veľmi zaskočilo a o dva dni sa tam šiel pozrieť. Na vlastné oči zistil, že všetky priehrady, rieky a jazerá na Slovensku sú znečistené. Rozhodol sa, že dá ľuďom príučku.

Foto: Sára Kleinová, VI.A

O pár dní nebola na Slovensku ani kvapka vody. Ľudia otvárali vodovodné kohútiky, no nekvapla im ani kvapka. Deti plakali, lebo boli smädné. Nielen ľudia, ale aj rastliny a zvieratá potrebovali vodu pre svoj rast a život.

Vtedy ľudia pochopili, že voda nie je samozrejmosť. Vodníček si uvedomoval, že ľudia potrebujú druhú šancu. A vedel aj to, že bez vody dlho neprežijú. A tak im vodu vrátil.

Ľudia už vedeli, že voda je veľký poklad. Začali ňou šetriť a nešpinili ju. Kačky a ostatné vodné živočíchy mohli ostať na svojom obľúbenom mieste.

Vodníček bol spokojný nielen so sebou, že sa mu podarilo vyriešiť problém, ale bol hrdý aj na ľudí. Každému sa žilo oveľa, oveľa lepšie.

(Text bol zaslaný do literárnej súťaže Voda pre život.)

Alexandra Šmidová: ZÁHADA NA CHATE

Konečne piatok! Milujem piatky a vždy sa na nich teším. Zvlášť na tento, pretože sme sa s mojimi kamarátmi Vilom, Tobiasom, Annou a Hanou dohodli, že pôjdeme cez víkend na chatu.

Celý týždeň som sa nevedela dočkať. Teraz sedím vo svojej izbe a neviem, čo si mám zbaľiť.

„Ema, niekto klope, choď otvoriť!“ zakričala mama z kuchyne. Už sú tu. Skvelé! A ja ešte nie som zbalená. Rýchlo som nahádzala veci do tašky a utekala dolu schodmi otvoriť im. Zatiaľ čo mi nakladali tašku do auta, rozlúčila som sa s mamou. Nastúpila som. Konečne sme vyrazili.

Cestou sme sa zastavili v kaviarni, pretože každý správny študent strednej školy vie, že bez kávy sa nedá existovať. Samozrejme sme si zobrali aj nejaký ten

snack na cestu. Pustili sme hudbu na pecky a pokračovali v ceste. Po dvoch hodinách úmornej a hrboľatej cesty sme konečne dorazili.

Chata bola obrovská, dokonca mala na záhrade výrivku. Lenže to ani zďaleka nebolo všetko. Keď sme vošli dnu, nemohli sme uveriť vlastným očiam. Zvnútra vyzerala chata doslova ako zámok. Mala tri poschodia a obrovské schodisko s ozdobným pozláteným zábradlím. Nad schodiskom visel veľký diamantový luster (samozrejme, neboli to pravé diamanty).

„Nechcem si ani predstaviť, koľko to muselo stáť,“ ozval sa Vilo. Rozdelili sme si izby, vybalili sme sa a pobrali sme sa spať. Ráno sme sa rozhodli, že preskúmame chatu. Prezliekli sme sa, umyli a pobrali sa naprieč obrovskému a nekonečnému bludisku. Pomaly sme kráčali hore krásnym schodiskom.

„Tých schodov je tu asi milión,“ sťažovala sa Anna. Konečne sme sa dostali na posledné poschodie. Teda, aspoň sme si to mysleli. Celé tretie poschodie bola v podstate jedna obrovská stará knižnica.

„Vyzerá to tu ako v rozprávke,“ s úžasom povedala Hana. Pre mňa to bolo ako splnený sen, pretože milujem knihy. Už od detstva som v dome chcela mať obrovskú knižnicu a teraz si môžem aspoň na jeden víkend splniť svoj sen.

„Tak, tu strávim celý víkend,“ vzala som knihu a pohodlne som sa usadila do krásneho červeného zamatového kresla. Takýchto kresiel tam bolo aspoň tridsať.

„Ema, poď sem, tuto to pokračuje!“ zakričala na mňa Hana. Odložila som knihu a rýchlo som bežala za nimi. Cez dvojité dvere som vošla do miestnosti, ktorá bola ešte väčšia ako tá predchádzajúca. V tejto miestnosti neboli len knihy. Boli tam vitríny s rôznymi starými predmetmi. V jednej bola dokonca lebka. Táto miestnosť mala aj druhé poschodie. Tak sme si vyšli pár ďalších schodov. Od únavy som sa oprela o stenu a zrazu...

Zrazu sa stena za mnou odsunula a odhalila tmavé úzke schodisko vedúce hore. „Ema, ty si našla tajnú chodbu!“ s údivom povedal Vilo.

„Super, ďalšie schody,“ dodala Anna lapajúc po dychu. Schody neboli vôbec osvetlené. Vybrali sme mobily, zapli na nich baterky a vybrali sme sa hore tmavou chodbou. Išli sme za sebou, pretože chodba bola veľmi úzka. Bolo tam hrozne veľa pavučín a pavúkov.

„Vyzerá to tak, že touto chodbou nikto veľmi dlho nešiel,“ ozval sa Tobias. A mal pravdu. Keď sme vyšli hore, ocitli sme sa v malej predsieni. Boli tam len jedny

dvere, takže sme nemali kam inam ísť. Pri dverách bola tabuľka, na ktorej boli napísané dátumy.

„Posledný dátum, ktorý je tu napísaný, je 28.8.1998,“ prečítala Anna, „odvtedy tu asi nikto nebol.“ Pomaly sme otvorili staré dvere. Od strachu sme ani nedýchali. Vnútri bolo nespočetne veľa skúmaviek, ampuliek a fľaštičiek s rôznymi tekutinami, ktoré už boli najskôr dávno po záruke. Na stene viseli periodické tabuľky chemických prvkov, a bola tam aj kriedová tabuľa celá popísaná chemickými vzorcami. Na stole bol rozliaty atrament a všade boli rozhádzané knihy. Opatrne sme vošli dovnútra a dvere za nami sa zavreli. Vilo sa ich pokúšal otvoriť, ale márne.

„Nieкто nás tu zamkol!“ ustráchanе povedala Hana.

„Vážne? Bez teba by sme si to ozaj nevšimli,“ ironicky dodal Tobias.

Foto: Sára Kleinová, VI.A

„Musíme nájsť inú cestu von. Napríklad nejaké okno alebo...“ v tej chvíli mi Hana skočila do reči.

„Šachtu, našla som vetráciu šachtu!“ vykričala.

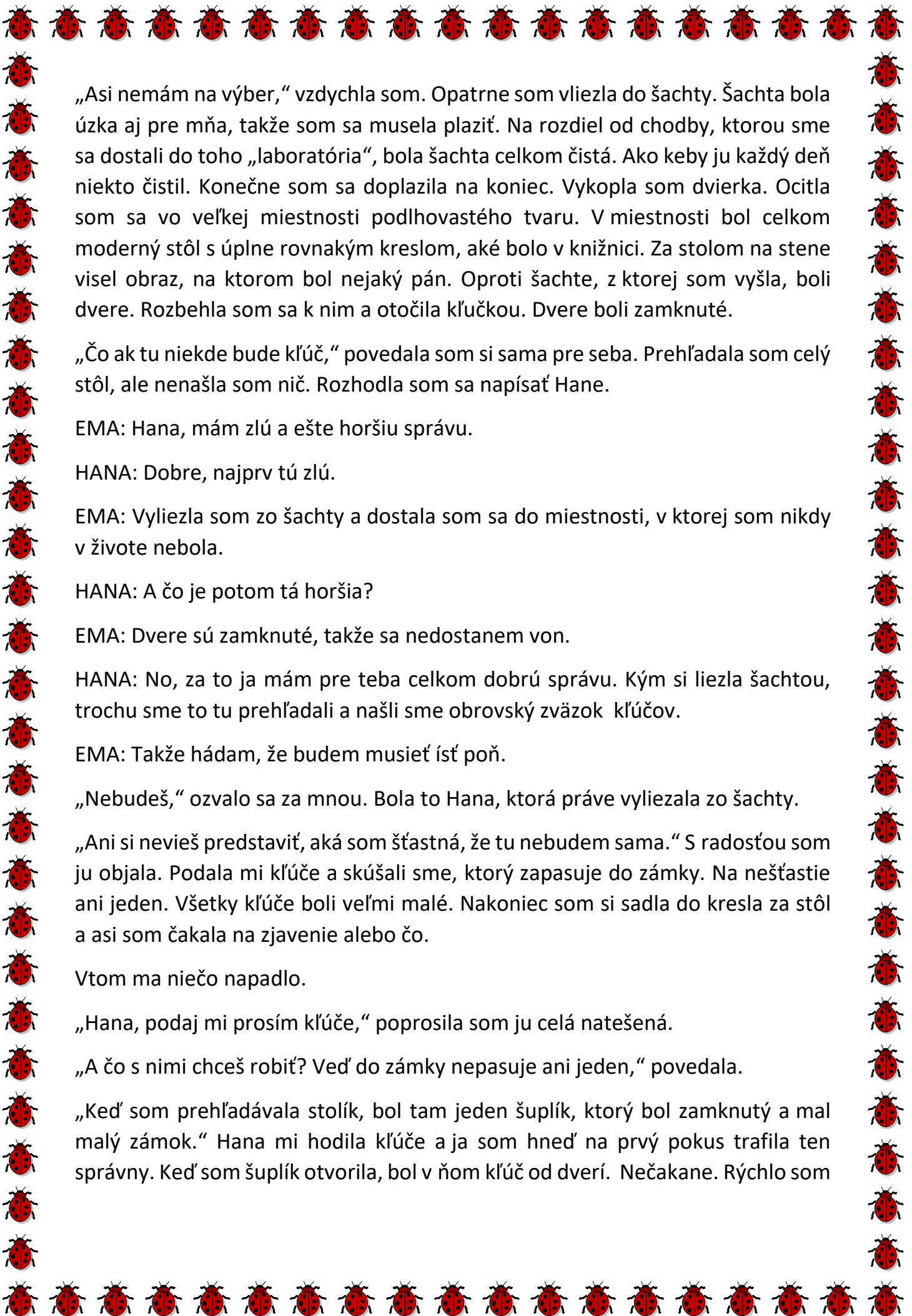
Všetci sme sa k nej rozbehli. Vilo sa ju pokúsil otvoriť.

„Nemá to zmysel, je priklincovaná. Musíme

nájsť páčidlo alebo kladivo.“ Všetci sme sa pustili do hľadania. Ja som prehľadala starý drevený stôl. Našla som tam staré nedokončené mapy, kompas, buzoly, perá, ceruzky, ďalšie skúmavky, ale žiadne páčidlo. Anna sa rozhodla prehľadať skriňu, lenže v nej boli len biele plášte. Vedľa skrine boli vysoké regály s rôznymi chemickými a geografickými mapami.

„Našiel som páčidlo!“ kričal Tobias. Znova sme sa všetci natisli k šachte. Vilo vypáčil klince a otvoril šachtu.

„Je to veľmi úzke,“ zhodnotila Anna. Všetci sa pozreli na mňa, pretože som z nich bola najmenšia a najštíhlejšia.

„Asi nemám na výber,“ vzdychla som. Opatrne som vliezla do šachty. Šachta bola úzka aj pre mňa, takže som sa musela plaziť. Na rozdiel od chodby, ktorou sme sa dostali do toho „laboratória“, bola šachta celkom čistá. Ako keby ju každý deň niekto čistil. Konečne som sa doplazila na koniec. Vykopla som dvierka. Ocitla som sa vo veľkej miestnosti podlhovastého tvaru. V miestnosti bol celkom moderný stôl s úplne rovnakým kreslom, aké bolo v knižnici. Za stolom na stene visel obraz, na ktorom bol nejaký pán. Oproti šachte, z ktorej som vyšla, boli dvere. Rozbehla som sa k nim a otočila kľučkou. Dvere boli zamknuté.

„Čo ak tu niekde bude kľúč,“ povedala som si sama pre seba. Prehľadala som celý stôl, ale nenašla som nič. Rozhodla som sa napísať Hane.

EMA: Hana, mám zlú a ešte horšiu správu.

HANA: Dobre, najprv tú zlú.

EMA: Vyliezla som zo šachty a dostala som sa do miestnosti, v ktorej som nikdy v živote nebola.

HANA: A čo je potom tá horšia?

EMA: Dvere sú zamknuté, takže sa nedostanem von.

HANA: No, za to ja mám pre teba celkom dobrú správu. Kým si liezla šachtou, trochu sme to tu prehľadali a našli sme obrovský zväzok kľúčov.

EMA: Takže hádam, že budem musieť ísť poň.

„Nebudeš,“ ozvalo sa za mnou. Bola to Hana, ktorá práve vyliezala zo šachty.

„Ani si nevieš predstaviť, aká som šťastná, že tu nebudem sama.“ S radosťou som ju objala. Podala mi kľúče a skúšali sme, ktorý zapasuje do zámky. Na nešťastie ani jeden. Všetky kľúče boli veľmi malé. Nakoniec som si sadla do kresla za stôl a asi som čakala na zjavenie alebo čo.

Vtom ma niečo napadlo.

„Hana, podaj mi prosím kľúče,“ poprosila som ju celá natešená.

„A čo s nimi chceš robiť? Veď do zámky nepasuje ani jeden,“ povedala.

„Keď som prehľadávala stolík, bol tam jeden šuplík, ktorý bol zamknutý a mal malý zámok.“ Hana mi hodila kľúče a ja som hneď na prvý pokus trafila ten správny. Keď som šuplík otvorila, bol v ňom kľúč od dverí. Nečakane. Rýchlo som

bežala ku dverám a otvorila som ich. Tentokrát sme sa ocitli vo veľkej presvetlenej miestnosti, ktorá bola celá prázdna. Bolo tam aj menšie pódium, na ktorom stál klavír.

Ilustrácia: Viktória Kalinayová, VI.A

„Aha, tam sú vchodové dvere,“ ukázala Hana na presklené dvere

oproti nám. Rozbehli sme sa k nim a pokúsili sme sa ich otvoriť. Samozrejme, boli zamknuté. Lenže to nebol až taký problém, keďže tie dvere boli zo skla.

„Ustúp!“ varovala som Hanu. Vzala som do ruky stoličku, ktorá stála hneď pri dverách a rozbila som ich. Vyšli sme von a zistili sme, že sa nenachádzame na chate, ale v budove, ktorá bola na záhrade za chatou. Ani na chvíľu sme nezaváhali a bežali sme rovno k chate. Dobešli sme ku vchodu. Vošli sme dnu a bežali sme ďalej. Ani sme za sebou nezavreli dvere. Bežali sme rovno na tretie poschodie. Dobešli sme k stene. Oprela som sa o ňu a znova som otvorila tajnú chodbu.

„Myslím, že by tu mala jedna z nás ostať, keby sa chodba zavrela,“ povedala Hana.

„Súhlasím, ty ostaneš a ja idem hore.“ Ani som nenechala Hanu povedať svoj názor a už som bežala. Konečne som sa dostala na chodbu. Divné bolo, že v zámke od dverí bol kľúč. Nevedela som, kto ho tam dal a ani to, prečo ho tam nechal. V tej chvíli ma to absolútne nezaujímalo. Jediné, čo ma zaujímalo, bola záchrana mojich kamarátov. Odomkla som dvere a vošla dnu.

„Už bolo na čase, začínali sme sa tu nudiť,“ povedal Vilo.

„Buď rád, že som vôbec prišla,“ odvrkla som. Tobias prešiel okolo mňa a všimol si, že vo dverách bol kľúč.

Tobias: „Kde si našla ten kľúč?“

Ema: „Keď som prišla, bol už vo dverách.“

Ilustrácia: Viktória Kalinayová, VI.A

Anna: „Kto ho tam dal a kde je Hana?“

Ema: „Keby som to vedela, tak by som vám to povedala. A Hana nás čaká dole.“

Kľúč sme si pre istotu zobrali a zišli sme dolu po schodoch.

Hana už na nás netrpezlivo čakala.

Hana: „Nestalo sa vám nič? Ste v poriadku?“

Anna: „Sme v pohode.“

Ema: „A ja som si myslela, že to bude úplne normálny víkend na chate...“

Vilo: „No vidíš, aspoň budeš mať čo rozprávať vnúčatám.“

Po tomto náročnom dni sme sa všetci pobrali spať. Rozhodli sme sa, že budeme všetci spať spolu na zemi v obývačke. Večer sme vymýšľali rôzne teórie o tom, kto nás tam mohol zamknúť a prečo tam nechal kľúč. Ale to sa už asi nikdy nedozvieme.

(Text bol zaslaný do súťaže Literárna Senica.)

Sofia Labaničová:

Vietor

Vetrisko – chlapčisko,
kade sa túlal?

Hľadal to dievčisko,
o ktorom dumal.

Dievčisko silného Vetra
ako z ruže kvet,
volá sa Nitra.

Len Vetriskovi neuleť!

Lietajú svetom

tam a sem

a svojím letom

pozdravia deti len.

Ilustrácia: Viktória Kalinayová, VI.A

Foto: Sára Kleinová, VI.A

Petra Gregová: Vietor

Vetríček maličký,
pohľad nám tváričky!

Máme radi vetvičky,
na ktorých sú lístočky.

Lístočky sú maličké,
ale sú aj zlatučké.

Hrám sa s nimi v lesíku,
potom oddychujem na pníku.

Stromy sú krásne sfarbené,
hýria farbami jesene.

Vôňa húb sa šíri lesom
a ja som šťastná, že tu som.

Sofia Raganová: Ako pochopiť význam Vianoc

Deň začal ako každý iný.

Mamka mi hovorila, že Vianoce sú o rodine. Ale ja som jej vravela, že sú iba o darčekom. Nechápala som ju.

„Hej, hej,“ povedala som, len aby som sa jej zbavila. Išla som von, prechádzala som sa a rozmýšľala o jej slovách. Keď som sa vracala domov, začala búrka. Pamätám si, že udrel blesk.

Prebudila som sa v inom tele, v oveľa chudobnejšej rodine. A bolo 24.12., Štedrý deň.

Odrazu mi bolo jasné, že tieto Vianoce budú bez darčekom. No nielen bez darčekom, ale aj bez jedla. Bola som veľmi smutná. Chýbala mi moja rodina. Nevieť ako, ale zrazu som si začala vážiť svoju rodinu. Niekde niečo zazvonilo. A ja som sa zobudila vo svojej posteli v svojom tele.

A začala som chápať význam Vianoc.

Karolína Čarnoká: Nové priateľstvo

Volám sa Sára. Moji rodičia sa rozišli a ja žijem s mamou. Chodím na strednú, kde som si našla kamarátku Emmu. Tá stále drží so mnou, ale v poslednej dobe mám pocit, že predom mnou niečo skrýva. Pretože je zvláštna a zhoršila sa v škole. Chcela som jej pomôcť, aby mala dobré známky, ale nestála o to. Keď sme sa stretli na chodbe školy, rozprávali sme sa o tom.

„Prosím ťa Emma, nebudem to z teba ťahať ako z chlpatkej deky. Povedz mi, o čo ide,“ vyzvala som ju. Samozrejme, Emma mlčala. Nechcela som, aby sa kvôli mne cítila ešte horšie. Ale ak ju niečo trápi, musím sa s ňou porozprávať.

„Som v pohode. Nevyvádžaj,“ povedala Emma a sklonila hlavu k zemi. Chcela som, aby sa so mnou rozprávala, ale ona stále iba mlčala. Zazvonilo na hodinu. Emma sa ponáhľala, ale ja som bola stále pozadu. Keď som konečne prišla do triedy, všetci sa mi smiali. Keď som sa totiž ponáhľala za Emmou po chodbe, vyliala som na seba čaj. Mala som mokrý flák.

„Sára, ideš neskoro. Ako chceš zmaturovať, keď chodíš neskoro na hodiny?“ opýtala sa ma pani učiteľka.

„Prepáčte,“ zamumlala som a sadla som si do najbližšej lavice. Bola som ochotná doslova vyletieť z triedy, lebo všetci sa mi smiali za mokré šaty. Nikdy by som

Foto: Sára Kleinová, VI.A

nepovedala, že Emma bude medzi nimi. Bola som nahnevaná a smutná zároveň. Stále som sa samej seba pýtala: *Prečo sa Emma pridala do klubu fajčiarov?* Odpoveď som nepoznala.

Dni plynuli. Emma bola čoraz viac... Nevieť, ako by som to povedala, aby to neznelo neslušne. Čudná alebo iná? Mala čierne vlasy. To

mi na nej nepasovalo. Zelenú bundu. Piercing v nose. A išla za Kristínou taká šťastná ako kedysi so mnou. Už som začínala mať u mňa nazývaný TEN ZVLÁŠTNY POCIT. Doteraz som si myslela, že je to len nezmysel v mojej hlave. Ale teraz už viem, že je to pravda. Veď Kristína sa neučila a šikanovala. Začínam sa báť, že ďalšia obeť, ktorú si našla, som práve ja.

Mama mi vravievala: „Never každému, čo sa snaží o to, aby dosiahol tvoje priateľstvo, lebo môže využiť tvoje slabiny.“ Mamina rada mi bola dlho nanič. Ale teraz mi je vážne prospešná. Pochopila som, čo tým myslela. Emma vie, čo je moja slabina.

Práve je štvrtá na deväť. Mám ešte pätnásť minút na to, aby som zistila, čo sa deje. Vošla som do triedy. Emma stála v kúte s Kristínou a stále sa na mňa pozerali. Nakoniec podišli ku mne a obe ma začali prehovárať, aby som bola ako ony a snažila sa zapadnúť. Lebo vyzerám ako mestské dievča. Dosť ma to zarazilo. Nemala som chuť sa s nimi baviť, a tak som odvetila:

„Nie, vďaka. Nemám čas na vaše flákanie sa po vonku. Pripravujem sa na maturitu.“ To, že som z mesta neznamená, že som nebývala aj na dedine ako ony. Nebaví ma tváriť sa, že je všetko v poriadku a doma revať kvôli tomu, že mi Kristína zobrala najlepšiu kamošku. Bolo mi na nič.

Kristína a Emma sa tváрили ako dlhoročné kamarátky. *Čo také zlé som Emme urobila? Nemá dôvod sa takto správať.* Dobre. Mala som kamošku a už ju nemám. Ani mi ju netreba. Aspoň pri príprave na maturitu nebude čakať na to, kým jej poviem, čo máme vlastne robiť.

„Ahoj,“ pozdravila ma Timea. Timea je dievča, s ktorým sa nikto nebaví. Nemá kamarátov, takže teraz sme asi na rovnakej vlne.

„Si v pohode?“ opýtala sa ma.

„No hej, len v poslednej dobe je Emma taká divná. Chodí všade s Kristínou a ja neviem, čo si mám myslieť,“ povedala som jej otvorene.

„Vieš čo... Nevšímaj si ich. Keď chceš, po škole môžeme zísť ku mne a učiť sa na maturitu,“ ponúkla mi Timea niečo, čo som u Emmy nikdy nezažila. V tejto dedine sa moc nevyznám, ale nejako si poradím. Koniec koncov, môžem začať kamarátstvo s Timeou. Zašli sme na záchody, kde som mame napísala správu.

Ja: Po škole pôjdem k Timei.

Mama: Dobre. Len sa nestráť. Ešte sa tu až tak nevyznáme.

Ja: Dobre, mami, nestratím sa. Môžeš sa poľahnúť.

Mama: Fajn. Keby niečo, tak volaj, OK?

Ja: OK.

Foto: Sára Kleinová, VI.A

Už bol takmer koniec školy. Timea a ja sme dobehli do triedy na posledné zvonenie na hodinu.

„No ako? Už si sa rozhodla pridať sa k nám?“ opýtala sa Emma.

„Nie, vďaka. Mám iné povinnosti. Nestojím o to,“ povedala som s odvahou. Bála som sa, že sa niečo stane. Že ma, napríklad, hodia o zem. Ale nie. Ony len povedali: „Fajn. Ako chceš.“

Mama: Dnes budem v práci do večera. Tak sa snaž učiť na maturitu.

Ja: Aha, fajn. Budem sa učiť s Timeou.

Mama: Fajn.

Prišiel koniec školy. Cestou k Timei som premýšľal, ako pôjdem domov po tme. Po chvíli ma napadlo, že by som u nej prespala.

„Timea, neskočíme najprv ku mne domov?“ opýtala som sa.

„Fajn. Nemám problém,“ povedala Timea. Cestou k nám som Timei vysvetľovala, prečo by som u nej chcela prespať. Timea napísala svojej mame, či k nim môžem ísť na noc.

(Pokračovanie nabudúce.)

Na voľné chvíle

Tentoraz je táto rubrika naozaj rôznorodá. Klára Labaničová zozbierala vtipy, Michela Fabišíková pripojila Test a Hádanky.

KL:

- Mamička, - vraví Janko, ktorý práve prišiel zo školy, - je pravda, že Mária Terézia zaviedla povinnú školskú dochádzku?

- No áno.

- To je dobré, že už umrela. Ktovie, čo všetko by ešte nevymyslela!

Murrayove pravidlá arény:

1. Nič nie je také zlé, aby sa to nedalo zhoršiť tým, že sa tréner rozčúli.
2. Zlý obranca je vždy práve ten, ktorý je na ihrisku.
3. Vysunutého útočníka nikdy nenechajú vysunutého.
4. Hokej je hra, ktorú hrá šesť hráčov dobrých a šesť domácich.
5. Všetko, čo vládze, prestúpi do hlavného mesta.

Práca v skupine je základ, pomôže ti hodiť vinu na niekoho iného.

Blondínka prišla do zapadnutého obchodíka v Louisiane a zapáčili sa jej krokodílie topánky. Keď jej však obchodník povie cenu, snaží sa znižovať. Obchodník sa však nedá a hovorí:

- Pozrite, toto sú pravé krokodílie topánky a ich cenu nemôžem znížiť, keď ich tak veľmi chcete, zaobstarajte si ich sama.

O dva dni prechádzal obchodník popri rybníku a vidí blondínku, ako stojí po kolená vo vode s flintou v ruke. Na brehu sa váľa už dvanásť krokodílov. Po chvíli vytiahne ďalšieho a nešťastne volá:

- Dokelu, ani tento nemá topánky!

Čo zastaví padanie vlasov?

- Podlaha...

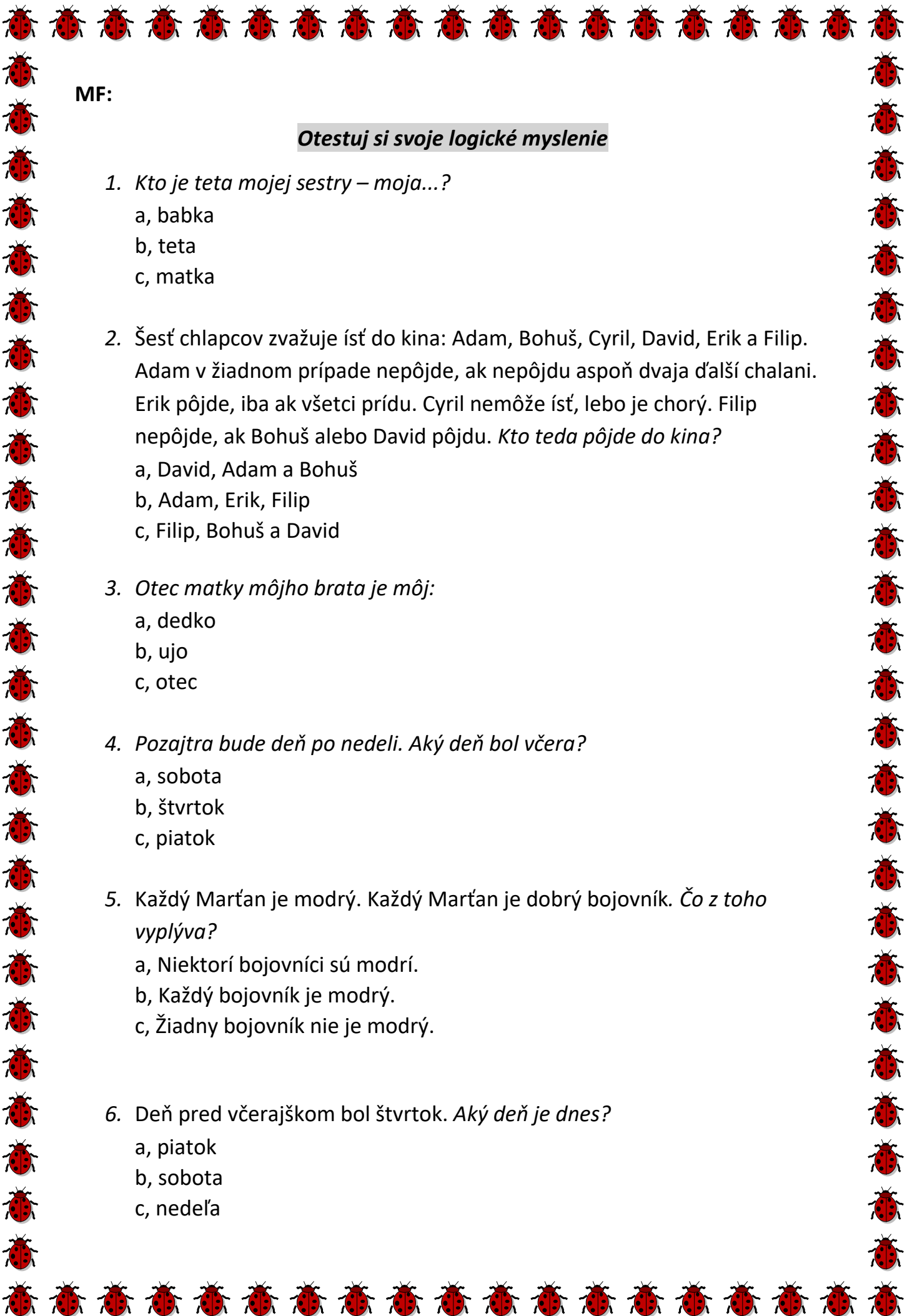
Cestovatelia sa predierajú africkým pralesom. Z diaľky počujú dunenie bubnov. Keď prídu k osade, vidia čierneho muža, ako zúrivo bije do bubnov.

„Čo sa deje?“ pýta sa vedúci výpravy.

„Nie je voda,“ odvetí bubeník.

„Privolávate teda dážď?“

„Nie, inštalatéra zo susednej osady...“

MF:

Otestuj si svoje logické myslenie

1. *Kto je teta mojej sestry – moja...?*
 - a, babka
 - b, teta
 - c, matka
2. Šesť chlapcov zvažuje ísť do kina: Adam, Bohuš, Cyril, David, Erik a Filip. Adam v žiadnom prípade nepôjde, ak nepôjdu aspoň dvaja ďalší chalani. Erik pôjde, iba ak všetci prídu. Cyril nemôže ísť, lebo je chorý. Filip nepôjde, ak Bohuš alebo David pôjdu. *Kto teda pôjde do kina?*
 - a, David, Adam a Bohuš
 - b, Adam, Erik, Filip
 - c, Filip, Bohuš a David
3. *Otec matky môjho brata je môj:*
 - a, dedko
 - b, ujo
 - c, otec
4. *Pozajtra bude deň po nedeli. Aký deň bol včera?*
 - a, sobota
 - b, štvrtok
 - c, piatok
5. Každý Martán je modrý. Každý Martán je dobrý bojovník. *Čo z toho vyplýva?*
 - a, Niektorí bojovníci sú modrí.
 - b, Každý bojovník je modrý.
 - c, Žiadny bojovník nie je modrý.
6. Deň pred včerajškom bol štvrtok. *Aký deň je dnes?*
 - a, piatok
 - b, sobota
 - c, nedeľa

7. Aká farba vznikne, ak spojíte červenú a tú, ktorá vynikne spojením modrej a žltej?

- a, oranžová
- b, ružová
- c, hnedá

8. Nikto nevinný nemôže byť zatknutý. Všetci väzni sú nevinní. Ktoré tvrdenie neplatí?

- a, Preto žiadny väzeň nemôže byť zatknutý.
- b, Preto každý väzeň je nevinný.
- c, Preto každý väzeň je vinný.

9. Na pretekoch predbehnem druhého pretekára. Na ktorej priečke skončím?

- a, na prvej
- b, na druhej
- c, na tretej

10. Moja sestra je o rok staršia ako ja. O koľko bude staršia budúci rok?

- a, o 1 rok
- b, o 4 roky
- c, o 2 roky

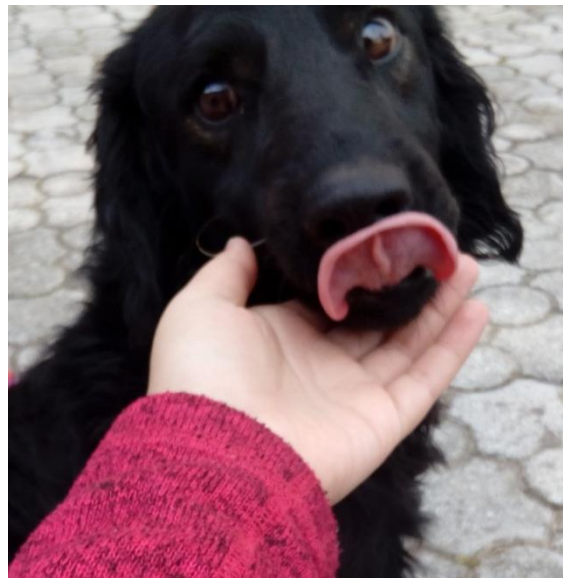

Foto: Sára Kleinová, VI.A

VYHODNOTENIE

✓ 1.b , 2.a , 3.a , 4.c , 5.a , 6.b , 7.c , 8.c , 9.b , 10.a

10-9 – Si majster!

8-7 – Neuveriteľné...

6-5 – Ešte super!

4-3 – Skoro dobre...

2-3 – Musíš zlepšiť svoje myslenie.

HÁDANKY

1. Ražeň z mäsa a na ňom zlaté prasa. Čo je to?
2. Modrý klobúk, čo celý svet prikryje. Čo je to?
3. Istá pani len v noci pracuje, pokiaľ neustane. Čo je to?
4. Kdekoľvek chodí, dom si so sebou vodí. Čo je to?
5. Tri sestry jedna za druhou utekajú, trímajú sa za ruky. Prvá s každým krokom odrastá, posledná prirastá a tá stredná vždy rovnaká ostáva. Čo je to?
6. Čoho sa najviac pomelie?
7. Do kríža sa dáva, krížom nie je, zaväzuje sa, uzlík nie je. Čo je to?
8. Na víne prerobí, na vode zarobí. Čo je to?
9. Zviazaný je, skrútený je, a na svadbe skáče. Čo je to?
10. Na veži sedím, nie som vták, vo vrecku ležím tiki-tak. Čo som?

Správne odpovede

1. ŇETSRP
2. OBEN
3. AKČEIVS
4. KÁMILS
5. SAČ
6. VOCNOK
7. KOPONS V EHCERTS
8. RÁMČRK
9. CEINEV
10. YNIDO

Foto: Sára Kleinová, VI.A

Pre filmových a (aj) knížných fanatikov

Martin Grinvalský zabil tentoraz
dve muchy jednou ranou a svoje

odporúčanie adresuje obom typom fanatikov...

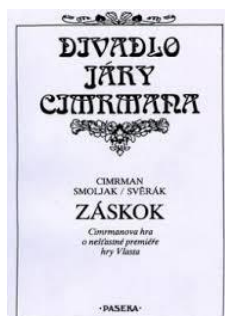
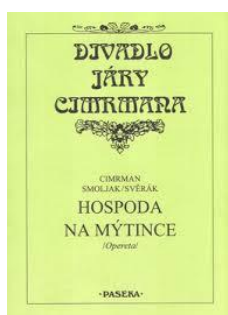

Divadlo Járy Cimrmana

Žižkovské divadlo J. C. v Prahe hovorí o všestrannom tvorcovi a mysliteľovi Járovi Cimrmanovi. Asi neexistuje odbor, do ktorého by plodne nezasiahol. Prvou časťou je spravidla vedecký seminár, zameriavajúci sa hlavne na majstrovu hru. V druhej polovici uvidíte niektorú majstrovu hru samotnú. Humor, ku ktorému je potrebná aj štipka intelektu...

*Divadlo Járy Cimrmana odporúčam aj knížným aj filmovým fanatikom, pretože si môžete všetkých 15 hier prečítať v knihách alebo pozrieť na **YouTube**.*

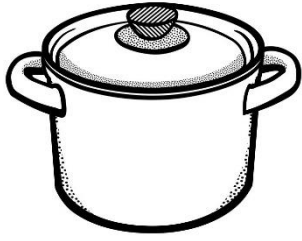
Ja sám najradšej Járu Cimrmana počúvam...

Zdroj: internet

Zdroj: internet

Mňamky

Dnes vám Zuzana Majláthová vysvetlí, ako pripraviť zdravú avokádovú nátierku. Sofia Raganová pripomenie čaro Vianoc receptom svojej starej mamy.

ZM: AVOKÁDOVÁ NÁTIERKA

INGREDIENCIE

veľké avokádo, 1ks
syrokrem, 1 ks
nastrúhaný tvrdý syr
soľ
mleté čierne korenie

POSTUP

1. Avokádo očistíme a popučíme spolu so syrokrémom, primiešame nastrúhaný syr a ochutíme soľou a korením.
2. Rožok nakrájame na kolieska a natrieme hotovou nátierkou. Ozdobíme paradajkou :)

DOBRÚ CHUŤ!

Foto: Zuzana Majláthová, VIII.A

SR: Vanilkové rožky

Potrebujeme:

24 dkg hladkej múky
5 dkg práškového cukru
10 dkg mletých orechov
1 žĺtko
16 dkg palmarínu
štipka soli

Postup:

Všetko spolu zamiešame. Z cesta spravíme valček, ktorí sa nakrája na 7 cm kúsky. Tie ohneme do tvaru rožka. Pečieme na 180 stupňoch približne 7 minút.

Foto: Sofia Raganová, V.A

Autá, motorky a technológie

Braňo Šurda a Marek Hradiský vymysleli novú rubriku, ktorá bude (asi) venovaná prevažne chlapcom. V dnešnom čísle si posvietili na jedno pekné auto...

LAMBORGINI

*Lamborghini patrí medzi najrýchlejšie a zároveň aj najdrahšie autá sveta. Jazdenie na slovenských cestách je prakticky nemožné, pretože po väčšine slovenských ciest by za vami muselo ísť sprevádzajúce vozidlo, ktoré by zbieralo odtrhnuté časti podvozku 😊 Výnimkou je samozrejme **Lamborghini urus**, ktoré je SUV.*

AUDI RSQ8 VS LAMBORGHINI URUS

(SUV – športovo-úžitkové vozidlo)

Lamborghini urus má motor z Lamborghini aventador. Audi predstavilo v auguste sedem nových modelov RS, medzi nimi aj RSQ8. Má motor z Porsche panamera-e, ale so zvýšeným výkonom. E znamená, že má benzínový aj elektrický motor. Spolu majú výkon 665-700ps. (PS - kone).
Lamborghini urus ma 650ps. Obe autá majú zrýchlenie 0-100 za 3,7 sekundy a max. rýchlosť 300km+.

	SPOTREBA	CENA
AUDI	13,7	250,000€
LAMBORGHINI	20,7	400,000€

Pri Lamborghini je spotreba veľmi vysoká.

AUDI má nižšiu spotrebu kvôli elektromotoru.

Autá majú rovnaký systém 4x4.

